

İSTANBUL SERİRİYATI

On iki adet mecmua abonesi iki
yüz kuruştur

Ayda bir çıkar
tıbbi mecmua

İdarehanesi: Cağal oğlunda Doktor
Mazhar Osman bey muayenehanesi
Telefon İstanbul 1890

Profesör HALBAN

Geçenlerde «Türk tıp cemiyeti» tarafından, fahri azalığa intihap olunan Viyana'lı Profesör HALBAN'ın kim olduğunu, İstanbul seririyatının muhterem okuyucularına, bir kaç satırla tanıtmak isteyorum:

Prof. HALBAN dünya harbindan epeyce müdet evvel, Viyana tıp fakültesi birinci kadınlar seririyatı (Frauen klinik) hocası Prof. Şavta (Schauta) nın yanında çalışmış ve ona baş muavinlik etmiştir. Şavta unku rahim kanserlerinde, mihbel tarikle yapılan vasi istisali rahim (Erweiterte vaginale Totalexstirpation) ameliyesinin mucididir. HALBAN, Prof. Şavtaya bu icadı esnasında çok yardım etmiştir.

Şavta'nın vefatından sonra HALBAN Viyanada Wieden namındaki muazam hastanenin jinekoloji seririyatı şefliğine tayin edilmiş ve bilahare kendisine Hofrat rütbesi tevcih olunmuştur.

Prof. HALBAN refiki Frankfurt am Main üniversitesi viladiye ve nisaiye seririyatı hocası Prof. Seitz ile birlikte, zamanımızın en büyük Nisaiye ve Viladiye küliyatını nesretmiştir. «Biologie und Pathologie des Weibes» namile 1924 senesinde neşrine başladıkları bu pek istifadeli ve her kadın heki-

minin kütüphanesinde bulunması lâzım gelen, büyük 15 ciltlik eserin, son cildi de geçen sene çıkarak küliyat tamam olmuştur.

Bundan başka Prof. HALBAN, Viyana mektebininin nisaiye ameliyatlarının tekniğini irae eden mükemmel bir (Operative Gynaekologie) kitabını, basılmak üzere matbaaya vermiş olup, bir kac ay sonra bu nefis eserde intişar edecektir.

Prof. HALBAN mükemmel kalemi ve parlak natikasile meşhur olduğu gibi, pek seri ameliyat yapmasile de cihanşumul bir şöhrete maliktir. Bir çoklarımızın bir, bir buçuk saattan evvel istisal edemediğimiz bir rahim miyomunu HALBAN 15-20 dakikada ihrac eylemektedir.

Sırf Prof. HALBAN'ı ve kendisinin yaptığı ameliyatları görmek üzere Amerika, Japonya gibi uzak memleketlerden bir çok hekimler Viyanaya geldiği gibi, Almanya'dan hatta Berlinden müteaddit Alman doktorlarının HALBAN'ın ameliyatlarını temaşa için Viyanaya gittiklerini gördüm.

Profesör HALBAN geçen sene Viyanadaki kliniginde kendisini ziyaret ettiğim zaman, bana ameliyat tekniğinde iktisap ettiği bu mükemliyeti, uzun seneler kadavrular üzerindeki mesaisine med-

yun olduğunu söylemişti. El'an bu gün bile Anatomie ve Anatomie pathologie ile uğraşmaktan, kadavralarda muhtelif ameliyat usullerini etüd etmekten vaz geçmemektedir.

Prof. HALBAN sukutu rahim-
ların tedavisi için de tamamiyle orijinal
bir ameliye icad etmiştir.

Profesör HALBAN

İşte bu alim adam 1917 senesinde İstanbul'a gelerek, Cemiyeti tıbbiyei şahane huzurunda (Rahim miyomlarının Röntgen ve ameliyatla tedavisi) hakkında bir konferans vermiş ve o zaman bu ce-

miyetteki meslekdaşlarımız tarafından fahri azalığa intihab edilmişti.

Ancak kendisine bu zamana kadar fahri azalığını müşir bir vesika gönderilmemiş olduğunu, bir mülakatımızda bahs etmişti. Cemiyeti tıbbiyei şahanenin halefi olan ve azasından bulunmakla müf-tehir [olduğum Türk tıp cemiyetine ve onun muhterem reisi Mazhar Osman Beyefendiye mes'eleyi arz ettim: Riyaset Profesör HALBAN in fahri azalığını Türk tıp cemiyetine de teklif ve rey'e vaz etti. Profesör, mütefikane azalığa kabul ve bu hususta kendisine bir diploma gönderilmesi tasvip olundu.

Her biri arkadaşım olan cemiyetin muhterem azasını, bu verdikleri musip karardan dolayı, takdir ve tebrik eylerim.

Dr. Ahmet Asım

Georges Clemenceau

1841—1929

Paristeki Pasteur Enstitüsünün Direktörü meşhur Profesör E. Roux, son günlerde Paris Tıp Akademisinde, hem tabip hem de Tıp Akademisi azasından olan Clemenceau'nun bu çok ibret misallerile dolu olan meslek ve Siyaset hayatı hakkında çok dikkate şayan bir nutuk okudu. Meslekimizin büyük Şahsiyetlerinden olup bundan bir kaç ay evvel 88 yaşında üful eden bu seçme adam hakkında bu günün seçme alimlerinden biri tarafından söylenmiş olan bu güzide nutkun metnini «Presse Médicale» in son nushalarından birinde okur okumaz, «İstanbul Seririyatı» na olduğu gibi tercüme ve neklmekten kendimi alamadım.

Rumeli hisarı 8 Şubat 1939

Dr. Kılıslı Rifat

«Georges Clemenceau» 1859 senesinde Nantes şehri Tıbbiye Mektebinde tıp tahsi-

line başladığı zaman, bir aile an'anesi takip ediyordu. Babası tabip idi, büyük babası da tabip idi. Babasının dedesi Consulat devrinde belediye reis muavini, sonra da Teşrii Meclise meb'us olmazdan evvel, hekimlik etmişti. Ailesinin sicillinde daha yukarılara çıkılınca, 1623 senesinde Kral XIII üncü Charles'ın verdiği bir ehliyetname ile esâlet rütbesi alarak Nantes şehrinde tabiplik etmiş bir Clemenceau ya tesadüf olunuyor.

Georges Clemenceau'nun tıp tahsilini yolile bitirerek Nantes hastanelerinde entern olduğu muhakkaktır. San'atını icra etmeyen babası genç tıbbiyelinin terbiyesi üzerinde çok büyük bir tesir yapmıştır, Babası düşünceli, çok okur bir adam idi ve Fransız İhtilâlinin büyük umdelerine bağlı idi.

Cumhuriyet taraftarı olduğunu açıkça söyledirdi, o derecede ki 1858 de evvelâ hapis, sonra Cezaire nefiy edilmek üzere hapisane arabası Marsilya ya naklolundu. Vapura bindirilmek üzere iken, nedense serbest bıraktı. Nantes şehrine geldi ve orada kendi evinde göz hapisine alındı. Bu arıza, genç Clemenceau'ya ikinci imperatorluk hükûmetine karşı çok şiddetli bir kin ilham etti, babasına maruz kaldığı haksız taaruzun intikamını alacağını vadetti. O andan itibaren Georges tıbbi tetkiklerine siyaseti de karıştırdı.

1862 senesinde Paris'e gelerek, o zamanın cümhuriyetçi gençliği ile birlikte «Le Travail» adlı ve sekizinci nushasına varınca, yazıcılarının Bastill meydanına Saint-Antoine varuşu işçilerini 24 Şubat 1848 gününü teşvik edici ilânlar astıklarından dolayı tevkif edilmelerile, tatile uğrayan bir gazete neşretti. Clemenceau, bunun için bir ay hapse mahkûm oldu. Buna kırk yedi günlük bir ihtiyat hapsi de inzımam ettiğinden, Mazas hapisanesinde altmış yedi gün geçirdi ve İmperatorluk hükûmetine karşı duyduğu gayz bundan dolayı daha ziyade kabarıp taşı.

Bununla beraber, Clemenceau tababeti ihmal etmiyordu. Paris hastanelerinde ilk önce ekstern, sonra entern oldu. Pitié hastanesinin havlisından Sainte-Plagie hapisanesinde Blan-

qui'nin içine kapatılmış olduğu hücreye gözetliyor ve onunla işâretler vasıtasıyla anlaşılıyordu. Clemenceau dostlarıyla birlikte çıkarıldığı yeni bir gazetede siyasi mücadelesine devam etmekle beraber, doktora tezini de hazırlıyordu. Bu tezi, Charles Robin, Pajot, Germain See ve Parrot'dan ibaret bir mümeyyizler heyeti huzurunda müdafaa etti. Tezinin unvani «Teşrihi unsurların tekevünü» idi. Genç tabip, ilmin umumî meselelerini seviyordu. Tezi 47 sahifelik bir zeyli havi ve metni 183 sahifeden ibaret büyük bir eserdir; bu eser 1867 de Charles Robin in bir mukadimesile ikinci defa olarak basılmıştır. Eser on satırdan ibaret bir dibace ile başlıyor ve bu dibacede şu dikkati calip cümle okunuyordu. «**Bu tezde ortaya atacağım fikirler yalnız beni uhdedar eder; onları bu tezi yazdığım için ileri surmedim; bu eseri o fikirleri evvelden edinimiş olduğum için yazdım.**»

Müellifin, mevzuunu, kendince önceden edinilmiş ve ileri süreceği vakaların tasdik ve teyid etmesi muktazi bir fikir ile tedkik edeceğini bundan daha mağrurane ve daha açık bir surette beyan eyleseni mümkün değildi. Demek ki Georges Clemenceau teşrihi unsurların tekevünü meselesini düşüncenin bütün serbestliği ile değil, her kese kabul ettirmeğe çalışacağı bir mezhebin tesiri altında, muayene ediyordu. Bu şartların ötesinde şahsi tecrübeler ileri sürülemezdi. Eseri hükmü altında bulunduran fikri nazar daha ilk sahifelerden itibaren ortaya atılmıştı: teşrihi unsurlardan, bu unsurlar çoğaldıkları zaman, kendileri gibi unsurlar vücude gelebilir; hatta bu unsurların temeyyüünden husule gelen bir **blastème** in yardımile ve onun zararına olarak da teşrihi unsurlar hasıl olabilir. Demekki iki türlü tenasül vardır: birinde teşrihi unsurlar ebeveyn (parents) den husule gelir, diğerinde ise uzvi olmayan ber vasatta doğar ve bu takdirde **blastème** adını alır.

Bu mezhep, Charles Robin'ın mezhebi dir. Clemenceau, bu zehabî eserinde bir sıra fasillarda ortaya koyarak, yumurtacı (ovule), onun aşılmasını, ceninin ve nesiclerinin

teşekkülüne müncer olan tahavvülleri gözden geçiriyor. Sonra marazî hallerdeki teşrihi unsurlar teşekkülünü de ayrıca tedkik ediyor Her sahifede Charles Robin'in eserlerinden misaller zikrediyor, sahife altına not olarak ta o eserlerin bazı parçalarını tamamı temamina alıyor. Felsefî olan bu tezinin gayesi binefsihi tenasülün tasdikinden ibaret olduğu için, zeyline gerek Ch. Robin'in eserlerinden gerek bu nazariyeye taraftar olan müelliflerinkilerden bazı cümleler almıştır.

Bundan elli altı yıl evvel, ben Parise geldiğim zaman Ch. Robin'in derslerine devam ettim, bu dersler bana usauç verici şeyler gibi gelmişti. Fakat tilmizinin tezi öyle değildi açık bir üslup ile yazılmış olan o eserde büyük bir kanaatin hâkim olduğu duyuluyordu.

George Clemenceau tezini neşrettiği sırada Pasteur ile hétérogénist ler arasındaki meşhur muaraza da bitmek üzere idi. Pasteur, binefsihi tenasül lehinde ortaya atılmış olan bütün tecrübelerin kusurlu olduklarını göstermişti. Clemenceau bu büyük mübahasanın neticesini bilmez değildi, fakat hétérogénieye inanışı bu isballardan müteessir olmamıştı. Tezine ilâve ettiği zeyilde şu satırlar okunuyordu: Belki de hétérogénie şartlarının hiç biri elde edilemediği meydana konulacak. Fakat bu şartların her hangi bir zaman ve günün birinde tahakkuk edemeyeceği hiç bir zaman isbat edilemeyecek. Bütün bu bahiste münakaşa mevzuu olan, hétérogénie nin kendisi değil, fakat yalnız hétérogénie nin vakalarından biri dir.

Clemenceau için de, Charles Robin için olduğu gibi, hétérogénie nin imkânına kani olmak, bu hadisenin mevcut olduğunu ve mevcut olacağını isbate elverişli. Bu tarza dökülünce, mesele bir inanma ve iman halini alıyor ve bittabi fennî mübahasa sahesinden uzaklaşıyor, Denilecek ki, Clemenceau o zaman yirmi dört yaşında bir genç olduğu için bu mevzu üzerinde, itaatli bir tilmiz sıfatile, şahsî fikirlerini ileri sürmemiş ve Hocasının takip ve iltizam etmiş idi. Clemenceau, Hocasının mezhebine, bu nazariye kendisinin daima muhafaza ettiği ve

ileride bir çok fil ve kareketlerini kendisine ilham edecek olan felsefî fikirlere tavafuk ettiği için taraftar olmuştu. Bu devirden çok daha sonra, Cihan harbini müteakip, 1924 senesinde, Clemenceau'nun Pariste Franklin sokasında 8 numaralı binanın tarihi alt katındaki şerefle dolu üzletgâhına çekildiği sırada, kendisine tezinin es'as mevzuunu teşkil eden binefsihi tenasül meselesi hakkında uzun konuşum. 1924 senesi mayisinin son günlerinde Clemenceau benden bir mulakat istedi ve derhal kendisine mayisin yirmi yedinci günü saat dokuzda evine geleceğimi yazdım. Beni çalışma odasında iş masasının başında kabul etti. Maddenin tahavvüllerinde mikropların ne gibi tesirler icra eylediklerini uzun uzadıye sordu. Buna dair bildiklerimi söyledikten sonra, kendi kefindine büyük ihtiyarın hétérogénie hakkındaki eski imanı sarsılıyordu, diye düşündüm. Bu mükâlememiz üzerinde epiyi fikir imalinde bulunmuş olmalı ki, ertesi gün kendisinden aldığım bir mektupta bana tahammürler ve ilk baharda nebatlarda görülen nüşüğü hareketi hakkında bir çok suallar irad ediyordu. o aralık Clemenceau bana, ömrünü akşamında şehrin gürültülerinden azade küçük bir bahçeye bakan ve cilt cilt kitaplar ile ağzına kadar dolup tıkanmış olan bu apartımanda, sükûn ve safiyet içinde fenni malumatını tekrar gözden geçiriyor, gibi görünüyordu.

Clemenceau tabip diplomasını aldıktan sonra, hemen bir kabine açıp hekimlik etmeğe koşmadı. İngilizcesini iletirmek için Londra ya gitti ve orada Herbert Spencer ve sonraları «Auguste Comte ve pozitivism»e dair bir eserini neşredeceği Stuart Mill ile münasebetlerde bulundu. Sonra, tastamam demokrat idareli bir memleket görmek istedi. Dahili muharebesi henüz bitmiş olan Amerikaya gitti. Orada çok hoşuna giden demokrasiyi dört sene kadar müşahade ve tedkik etti. Yaşaya bilmek için edebiyat dersi verdi. Tekrar Fransa ye geldi, yine New-Yorka döndü ve orada Almanyanın Fransaya harp ilân ettiğini öğrendi. Hemen vapura atladı, Parise gelerek eski dostlarını buldu. 4 Eylül ihtilâlindeki

tesiri, sonra XVIII inci belediye dairesi reis muavinliğine intihabı, Paris muhasarası esnasındaki ve Commune idaresinin başlangıcındaki faaliyetleri tarihe ait vakalardır. Bu vakaları, Clemenceau'nun kendisi, yazdığı çok heyecan verici sahifelerde uzun uzadıya anlatmıştır. Milli Mecliste Alzas-Loren eyaletlerinin Almanya'ya terkine itiraz eden mebuslar arasında bulundu ve meb'uslukta istifasını verdi. 1871 senesinde Clemenceauyu Pariste Monmartreda Rue des Trois-Frères deki bir evde hekimlik san'atını icra etmekle yazar bir halde buluyoruz. 1887 senesine kadar aynı evde hem hekimlik ediyor, hem de müntehiplerini kabul ediyordu, çünkü evvelâ 1871 de ve sonra 1874 te belediye meclisine âza intihap edilmişti. Clemenceau yarı tıbbi, yarı siyasi bir dispanser halini almış olan bu evde bir taraftan hastalarının reçetelerini yazıyor, diğer taraftan da müntehiplerinin dertlerini dinliyordı. Belediye meclisinde büyük bir faaliyet sarfederek sular, lağımlar, mezarlıklar ile uğraştı, ve mezarlıkları şehirden uzaklaştırdı. Assistance Publique hastanelerinde seririyat laboratuvarları ve ensaç laboratuvarlarını yaptırdı; bu hususlardaki himmetlerini unutmamız.

Clemenceau 1884 te Seine vilayeti meclisine metrük çocukların bakımına dair bir rapor verdi. Bu raporun tekdikil bize bu bakımın o zamanlardaki halini gösterdiği gibi, Clemenceau'nun zeki bir idare adamı olduğu kadar değerli bir sıhhiyecisi olduğunu da isbat eder: hiç bir noktayı gözden kaçırmamış; hesaplarda daha fazla vuzuh ve işlerde ciddiyet istiyor. Binaların halini, teçhizatın noksanlarını anlatarak islahat yapılmasını, hususile «Bu muesseselerde bakılan çocuklarda ölümün başlıca sebebi izdihamdır ve bu yavrucukları derhal süt nenelerile birlikte kırlara ve köylere nakletmeli» diyor. Belediyenin süt neneleri idare eden dairesine çok kızıyor ve bu idarenin iyi süt neneleri ücretle zenginlere vererek fakara yavrularını ve metrük çocukları cılız ve memeleri kupkuru süt nenelere bıraktıklarından şikâyet ediyor. Çocuk terkinin önünü olmak için de annelere yardım etmeği ve bu suretle

çocuğu yabancı bir süt neneye vermekten ise annesine emzirtmeği tavsiye ediyor. Clemenceau, bize bu raporunda düşüncesi ve anlayışı bulunduğu zamandan çok ileri ve kalbi metrük çocuklara karşı acıma ve merhamet ile dolu bir hıfzıssıhhatçı simasıle tecelli ediyor.

1876 da Clemenceau Paris Meb'usu oldu ve bu andan itibaren ömrünün sonuna kadar, siyasi adamlığı hekimliğini gölgede bıraktı. Artık kendisini sırasile fırka reisi, Meb'us, âyan âzası, nazır, vükulâ meclisi reisi, kudretli hatip, büyük gazeteci ve en muktedir muharrirlerden biri olduğu bu uzun zaman mesafesinde takip edemeyeceğiz. Hasımları için çok şiddetli olan bu siyaset pehlivani o kadar hükümetler devirdi ki nihayet halk kendisine «kaplan» adını verdi ve bu at ona çok yaraştı, Kabartısı pek kuvvetli olan sözleri hasımlarını yerden yere çarpar veya gülünç bir hale koyardı.

Milleti didindiren ve ihtirsaları şiddetle körükleyen vakalarla dolu yıllar geçti. Bu müddet zarfında, Clemenceau mutadı olan yiğitçe şiddet ile bütün bu vakialara karşı, o karışık zamanlardaki hiddetli mücadele ve mübahasalar henüz hatırlardan çıkmamıştır. Şüphesiz, bu büyük mücadelecisi eşini bulunmayan hücumlarını her zaman ölçemedi; fakat hiç bir zaman metin imanli, idealına sadık bir vatansever olmaktan da geri kalmadı. Sureta itilaf kabul etmez bir seciye gibi görünen bu meşhur düğüşçu, daima tek bir ihtiram hükmü altında idi: Vatan ve Cümhuriyet sevgisi. 1870 te memleketinin mağlup ve perişan olmasına, Alzas-Loren eyaletlerinin elden çıkmakına şahid oldu; sonra, galip Almanyanın kuvvet ve hırşça çok inkişaf edip ilerlediğini gördü ve ondan korktu. Artık Fransanın selâmetinden, yeni baştan kuvvet ve kudret bulmasından, mümkünse, elinden çıkmış eyaletlerini geri almasından başka bir şey düşünmedi. Bundan ötürü, memleketi, kendisi için tek bir meşgale teşkil etmesi lazımgelen bu emel ve gayeden alı yoyer gibi gönen her hareketi bir Vatana hiyanet cürmü gibi gördü ve göstedi, işte Fransa'ya müstemlekeler kazandırarak onu

yükseltmek isteyenlere karşı icra ettiği çok hırslı hücumların esas ve sebebi bu dur. Clemenceau, istikbalı onlar gibi görmüyordu, ve artık nedense, o kadar fazla çocuk yapamayan fransız halkını kuvvetlerini her tarafa saçmasını, iskân edemeyeceği ve değerlendiremeyeceği müstemlekeler edimesinin istemiyordu.

1914 te Almanya harp ilân ederek cihan muhasamasını alevlendirdiği zaman, Clemenceau artık tamamen ihtiyarlamıştı. Onun kırk seneden beri beklediği fırsat ve zaman gelip çatmıştı. Başlangıcın aksilikleri onu çok üzüyor, çıldırtıyordu. Hiç bir hükümet onu memnun ve harbi onun istediği gibi idare edemedi. Fransa, ne yüksek değerli kumandanlardan, ne de kahraman askerlerden mahrum değildi, fakat hükümeti idare edenler vazifelerinin erleri değilse, bütün bu kumandalar ve askerler ne yapabilirlerdi? En feci zamanda, harp boyuna uzayıp gittiği, Rusların hezimetini bir çoklarında usanç, yeis ve korku hasıl ederek memlekette intizam fikri ve zafer inancı sarsıldığı bir sırada, Cümhur Reisi, Clemenceau'yu iktidar mevkiine davet etti. Hepimiz o yetmiş altı yaşındaki ihtiyarın hükümetin başında ne büyük bir cehti gayret ile mağlubiyetçileri tevkif ve hainleri idam ettirdiğini, kendi gözlerimizle gördük. Tahrik edeceği korkunç gayzlara ve kinlere karşı temamlile kayıtsız bir tavır alarak, harbi yaptı: kuvvetli iradesi sayesinde kaderi ve talii zapt ve teskit etti. Fransa da her kes, haklı olarak, zafarın iki kuvvetli arzu ve idarenin birleşmesile elde edildiğine kanaat hasıl etti: Foch'un büyük bir şiddet ile döğüşmek azim ve arzusu ile Clemenceau'nun mutlaka yenmek inadı. Bükülmek bilmeyen bu iki azim ve irade orduları idare eden kumandanlara ve zabıtlere, durup dinlenmeden harp eden askerlere, hatta cephe gerisinde levazım hazırlayıp taşıyanlara kadar hülul ve intişar etti.

Clemenceau; memleketini ve bütün cihanı korkunc ve kahrâr bir istibdattan kurtardı. İnsan bu kadar büyük bir iş görünce elbette bütün halk tarafından «zafar babası» namı altında selamlanır ve büyük minnetliliklere

hak kazanır. Bu minnettarlığı bütün şekillerinde izhar ve ilân etmek bir vazife idi. İşte bunun için, Paris Tıp Akademisi de Clemenceau'nun bir tabip olduğunu hatırlayarak onu alkışlarla şerefli kubbesinin altına kabul ve davet etti, hatta tabip olmamış olaydı de, yine aynı harekette bulunurdu. Böyle bir intihap Clemenceau'nun değil, Akademinin şerefini arttırıyordu.

Clemenceau içtimalarımızda bulunamadı, fakat hiç bir zaman aramızdaki mevkii boş kalmış telakki edilmedi. Üzletgâhına çekildiği zamanlarda da evvelce, görmüş olduğu büyük işlerden dolayı hürmet ve mahabbeti bütün ruhları ve fikirleri dolduruyordu. Hastalığı haberini alınca, bütün milletle beraber, hepimiz çok büyük bir sıkıntı duyduk; ölüm onu aramızdan alıp götürdüğü vakit ise, bize onun çok kudretli ve heyecanlı şahsiyeti ife birlikte bütün ve ulu bir dasitân ortadan kayboluyor gibi geldi.

Cardiazol ile seriri tecrübeler

Dr. Maso İto, Tokio

Kalp kifayetsizliğini tedavide bu hastalığın sebebi ve müteakıben hastaların pek muhtelif seriri tablosu nazarı itibar ve ehemmiyete alınmalıdır ki ana göre bir tedavi taazi tayin edilebilsin. Müellifin tecrübelerine nazaran Cardiazol'un tesiri ne kâfuriye, ne de digitale benzemez. Cardiazol yalnız sübjektif bir salah temini ile kalmaz, aynı zamanda tazyiki demeyi artırır ve artmış olan teneffüs ve kalp vazifilerindeki tezayüdü.

Muhtelif müşahedeler neticesinde müellif şuna kani olmuşturki :

1. Cardiazol diger kalp ilâçlarından üstündü.

2. Cardiazol bilhassa kalbin ademi intizamı üzerinde müessirdir.

3. Cardiazol kalp Kifayetsizliğinde katî neticeler verir.

4. Cardiazol kalbi daîbihirde de çok tesirlidir.

5. Cardiazol'un kollapsüs, felci kalbi ve diğer ahvalde doğruca buteyne zerk edilmesi şayanı tavsiyedir.

— Gönderilmiştir —

Yeni cereyanlar

Yeni tedâvi cereyanlarını takip etmek isteyen karilerimize antiphylogistine fabrikasının neşr ettiği « La soignée blanche » i, Merk'in «Annales'ini, Knoll'in «Communiqués knoll pour médecins »'ini okumalarını tavsiye ederiz.

Mes'ul Müdürü : Dr. Hüseyin Kenan

BIOPLASTINA SERONO

PEPTOPANCREASI SERONO

IPTENINA SERONO

METRANODINA SERONO

UROLITINA SERONO

Sonradan bıraktığı
teesir noktasından,
kâhillere değil çocuk-
lara bile zararsız bir
ilâç oldu

NOCTAL

Bir nevmi müremmin bahş eder.
mikdarı : Yatmazdan yarım saat
evvel iki tablet.

Bir tûbde on santigramlık
on tablet

Her çeşit
peklige karşı

APERİTOL

Bir iyi lynet ilâcından ne bekle-
nirse kendisinde vardır : teesiri
kati ve emin, katiyyen zararsız,
ağrısız. tablet veya hap
halinde bulunur. ya-
tarken iki üç dane
alınır.

J. D. Riedel—E. de Haen. A. G. werk Berlin

Nümune ve edebiyat için umumî vekili:

Kraft ve ostrowsky sahibi: Fred W. Kraft.

İstanbulda aşir efendi sokağında yusufidis hanında üçüncü katta.